

Ordføreren (Hollstein): Det første Vædringsforflag, fom bliver Gjenftand for Afstemning i Dag, er Vædringsforflaget Nr. 41, og dertil flutter fig da Vædringsforflagene Nr. 43 og 44. Disje Vædringsforflag ere flillede i Henhold til Flertallets Betragtning, at man for Tiden ikke fan gaa ind paa Oprettelfen af det af Ministeriet foreslaaede Handelsdirektorat. Jeg behøver ikke nærmere at gaa ind paa Motivering heraf i Dag, da jeg allerede den første Dag af Finanslovbehandlingens anførte dette Forflag fom Exempel paa Ministeriets, efter Flertallets Mening, uforsvarlige finantfielle Politif. En Inftitution fom et Handelsdirektorat vilde under de nuværende Forhold, hvor der aldeles ingen Udfigt er til at fremme de for Handelsens Udvikling aldeles nødvendige Reforme, efter vor Mening være ikke alene unyttig, men endogfaa skadelig. Det vilde være at forøge Embedsmændenes Lønninger og Tal, uden famtidig at faae det, fom er Forudfættningen for enhver Forøgelse af en Inftitutions Personale, nemlig Fremftrid ved felve Reformaten. Der ligger altsaa ikke deri fra Flertallets Side nogen principiel Modftand mod Oprettelfen af et Handelsdirektorat under andre Forhold, hvor man kunde nære den Tro, at en faadan Inftitution virkelig kunde være til Nytte. Under de nuværende Forhold er det imidlertid efter Flertallets Mening utvivlfont, at Oprettelfen fan vilde blive en unyttig Forøgelse af Embedsmændenes Tal, og vi faftholde beftemt, at en Forøgelse af Administrationens Kræfter fan bør finde Sted, naar den gaar Haand i Haand med en virkelig Reform. — Vædringsforflaget, under Nr. 42 vedrører ikke Handelsdirektoratet, men omhandler Lønningstillæg til den fungerende Generaldirektør for Postvæfenet. Dette er foreslaet nægtet i Henhold til de almindelige Betragtninger om Lønningforholdene. — Vædringsforflaget under Nr. 45 gaar ud paa at nægte en Bevilling til Bearbejdelsen af ftatiftifft Materiale vedrørende den personlige Kommunefkat og er foreslaet nægtet i Konfektvents af Folkethingets Stilling til de Lovforflag om Reforme, fom ere bleve fremsatte af Regjeringen, og altsaa motiveret ved de den Gang vedtagne Dagsordene. Jeg kommer derefter til Vædringsforflagene vedrørende de ekstraordinære Underftøttelfer. Der er to Rækker Indftillinger, dels de Underftøttelfer, fom nævnes i Betænkningens Nr. 55, og med Hensyn til hvilke der ikke er flillet noget Vædringsforflag, og dels de, fom indeholdes i Betænkningens Nr. 56 og 57. Jeg flal omtale Betænkningens Nr. 55 først. Deri findes nemlig

Dplysninger om en Række af Forflag til ekstraordinære Underftøttelfer. I Anledning af disje Underftøttelfer har Udvalget korrefponderet med den høitærede Indenrigsminister og faaet Dplysninger om, dels at vedkommende Personer i Forveien have Underftøttelse af Bestillingsmændenes Pensionsfond, og dels at Kapital derfra udbetales til visje, beftemte givne Løber. Udvalget er derved kommet til at anfille Underjøgelse om, hvorvidt den Vej, vi i de senere Aare ere komne ind paa er rigtig eller ikke, nemlig ikke at gjøre Forfjæl mellem om en Mand har Underftøttelse af Bestillingsmændenes Pensionsfond, eller han ikke har det. Det er aabenbart, at Meningen med Oprettelfen af Bestillingsmændenes Pensionsfond og de Lovbestemmelser, fom i de forskellige Lønninglove flutte fig dertil, var den, at de Bestillingsmænd, fom ikke ellers pensioneredes, flulde nyde godt deraf, og dette vilde blive aldeles illuforifft, naar man vedblivende gav dem en Underftøttelse om trent ligefaa stor fom Pensionen. Der sker gennem den Praxis, vi i de senere Aare ere komne ind paa i Virkeligheden en Uretfærdighed mod Noget, idet de, der have Tilftud og de, der ikke have Tilftud, behandles ens. De nærmere Regler med Hensyn til, hvorledes man for Fremtiden bør gaa frem, har imidlertid Udvalget ikke villet opflille ved 2den Behandling, idet man har onfket at konferere med den høitærede Indenrigsminister mellem 2den og 3die Behandling om en nogenlunde faft Fremgangsmaade for Fremtiden med Hensyn til disje Underftøttelfer. Dette er Grunden til, at der ikke er flillet Vædringsforflag, men at Sagen er udfat til 3die Behandling. Jeg har kortelig villet meddele den høitærede Minister dette, for at den høitærede Minister mellem 2den og 3die Behandling fan være forberedt paa at forhandle Sagen paa dette Grundlag. Vædringsforflagene under Nr. 46 og 47 vedrøre Nedsættelfer af foreslaede Underftøttelfer til Funktionæere ved Statsbanerne. Forflaget under Nr. 47 gaar ud paa at nægte den fdfte og nedsætte to af de foreslaede Underftøttelfer, nemlig de under Nr. 1 og 3 nævnte. Jeg nævner dette fpecielt, fordi der i Betænkningen er en lille Uklarhed her fom Følge af, at Betænkningen var ifrevet i Forveien, og der faa ikke har fundet den nødvendige Korrekturrettelse Sted. Vædringsforflaget derimod er korrekt. Det gaar ud paa at nedsætte Underftøttelfen til B. Hunderup og N. B. Jensen med 100 Kr. hver, og er altsaa ikke nogen Nægtelse af felve Underftøttelfen til dem. Men med Hensyn